

De to Venner som ville omrejse Verden

En Gang fik to Mænd Lyst til at omrejse Verden for at kunne fortælle andre, hvordan den var.

Det var i de Tider, da der endnu var mange Mennesker, og alle Lande var befolkede. Nu blir vi færre og færre. Ulykker og Sygdom har ramt Menneskene. Du ser mig henslæbe Livet uden at kunne støtte på Benene.

De to, der vilde rejse ud, havde lige taget sig Koner og havde endnu ingen Børn. Af Moskusoksehorn skar de sig Bægre, hver et, hugget af samme Hoved, — og så rejste de, hver til sin Side, for at mødes en Gang. De rejste med Slæder og plejede at ta' Land, når det blev Sommer.

Det tog lang Tid at komme Verden rundt; de fik Børn, de blev gamle, — og Børnene selv blev gamle — til sidst blev Forældrene så gamle, at de ikke kunne gå, men Børnene førte dem frem.

Endelig en Gang mødtes de, — og da var der ikke andet end Hankene tilbage af deres Drikkehorn, så mange Gange havde de drukket under Vejs og skrabet Hornene mod Jorden, når de skulde øse.

„Verden er nok stor," sa' de, da de mødtes.

De var unge, da de drog ud; nu var de Oldinge, der måtte ledes frem af deres Børn.

Ja, — Verden er stor!